

det er fuldstændig omkostningsfrit at slå nogen oven i hovedet med en flaske. Man virrer bare med hovedet, og så er man parat til at slås videre. Det er for mange unge også det, der så gælder i dagligdagen, og det er dér, vi skal have fat.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er kort til hr. Tom Behnke. Jeg ved ikke, hvorfra hr. Tom Behnke ved, at spørgsmålet om straffeattest for unge er en kriminalitetsforebyggende instans. Sagen er jo den, at når man sammenligner Gladsakseundersøgelsen fra begyndelsen af 1980'erne med den nye undersøgelse, der er foretaget her for et par år siden, så er antallet af unge, der begår kriminalitet, faldet voldsomt. Den gruppe af unge, for hvem en straffeattest betyder noget, er den gruppe af unge, som ikke kommer ind i et uddannelsesforløb. Hvis man har begået en kriminalitet og så i øvrigt er inde i et uddannelsesforløb af mere end tre-fire . . .

Den fg. formand (Ove Fich):

En kort bemærkning skal være til ordføreren.

Anne Baastrup (SF):

Undskyld.

Den fg. formand (Ove Fich):

Så går vi tilbage til ordførerrækken, og den næste er hr. Bruno Jerup.

Bruno Jerup (EL):

Dagens forespørgselsdebat tager udgangspunkt i spørgsmålet om, hvad regeringen vil gøre for at bekæmpe ungdomskriminaliteten, hvorefter der stilles et opfølgende spørgsmål om, hvad der skal gøres for, at førstegangskriminelle ikke fortsætter ad en kriminel løbebane.

Her i Folketinget skal vi naturligvis diskutere de problemer, som debatteres bredt i samfundet. Det gør vi i Enhedslisten naturligvis også gerne. Men vi gør det med det formål at få afklaret og afmystificeret debatten, få aflivet falske forestillinger om netop ungdomskriminalitetens årsager og få rammet en pæl igennem misforståelser for dermed at bidrage til at skabe større tryghed i befolkningen. Netop spørgsmålet om tryghed i modsætning til angst for vold, indbildt eller reel, er det, som denne debat efter vores opfattelse skal dreje sig om.

I mandags kunne Jyllands-Posten bringe resultatet af en meningsundersøgelse, som viste,

at hver tredje dansker undlader at gå i bestemte kvarterer eller gå ud efter mørkets frembrud, men den viste også, at to ud af tre ikke er bange i Danmark, ikke frygter at færdes i bestemte kvarterer og ikke undlader at gå ud om aftenen – og heldigvis for det.

Problemet er imidlertid ikke de to, men den tredje: Den angste, den nervøse person. Det er naturligvis ikke acceptabelt, at så stor en gruppe føler sig utrygge, uanset om denne frygt rummer en række irrationelle elementer, for hvor stor en del af den megen snak om frygt for vold bygger på realiteter?

En bybo kan have svært ved at begribe, hvordan en landbo kan holde ud at bo alene ude på landet, ensomt og langt fra andre mennesker, uden gadebelysning, trafik og naboer. Omvendt er det for landboen ubegribeligt, hvordan byboen kan leve i byen uden angst for at blive overfaldet, for derinde er der ikke andet end knuste ruder, autonome og nazister i gaderne.

Men selv falske forestillinger er man nødt til at foreholde sig til. Målet bør være at afmystificere dem, begrænse mængden af falske forestillinger og ikke fastholde dem. Det burde også være Folketingets ædle mål i denne debat, og det gøres efter vores opfattelse kun ved at tage udgangspunkt i de faktiske forhold, også når det gælder ungdomskriminalitet og den vold, som ofte forbindes med den.

I mandags kunne man læse om en anden undersøgelse i Jyllands-Posten. Den viste, at holdningen til at idømme strengere straf har undergået en afgørende forandring over de seneste fem år. I dag mener 38 pct., at der skal idømmes strengere straf for vold. I 1991 var det tal oppe på 59 pct. Det er en holdning, som vi i Enhedslisten ligger helt på linje med. Efter vores opfattelse når man ikke frem til en fjernelse af volden igennem længere straf. Når to unge slås kl. 4 om morgenen uden for et diskotek efter at have fået en del at drikke, er det ikke strafængden, der ligger dem på sinde. Det kommer først bagefter, og så er det for sent både for ofre og voldsmand.

Vi tror altså ikke på, at længere straf vil forebygge. Det er noget andet, der skal til. En holdningsændring og andre vilkår for de unge i hverdagen, så frustrationer og manglende selvrespekt ikke skal give sig udslag i aggression og vold, når de f.eks. er fulde og føler sig provokeret.

Det vigtigste redskab til at forebygge ungdomskriminaliteten er trygge opvækstvilkår for